

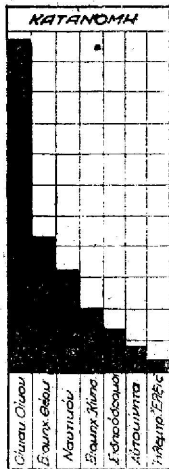
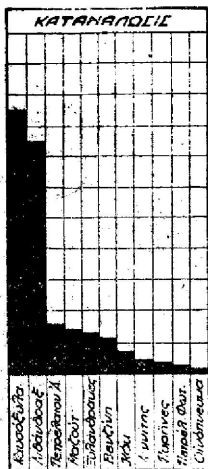
ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

Υπό ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑ, Δρ.-Χημικού

Ἡ Ἑλλάς εἶναι πτωχὴ εἰς καύσιμα. Οἱ γείτονές μας, πλούσιοι εἰς καλιεργήσιμον γῆν, εἶναι πλούσιοι καὶ εἰς καύσιμα. Ἡ Γιουγκοσλαβία καὶ ἡ Βουλγαρία εἶναι αὐτάρκεις, ἡ Τουρκία κἀμὲ καὶ ἐξαγωγῆν, ἡ δὲ Ἀλβανία συγκαταλέγεται μεταξύ τῶν πετρελαιοπαραγωγῶν χωρῶν, ἐνῶ ἡμεῖς ἔχομεν μόνον λιγνίτας. Τὰς πολλαπλὰς οἰκιακὰς ἀνάγκας μας καλύπτει, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὸ καυσόξυλον εἰς θῶρος τοῦ ἑλληνικοῦ δάσους.

Προπολεμικῶς ἐξωθεύσαμεν ἄνω τῶν 3 ἑκατομμυρίων τόννων καυσόξυλων καὶ λιθάνθρακος, πετρέλαια καὶ βενζίνη, ἀξίας 1,4—1,5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν περίπου, εἰσπράτταμεν ἀπὸ τὰς ἐξαγομῆνας σταφίδας. Ἐάν συνεχίζτο ὁ προπολεμικὸς ρυθμὸς, τότε μετὰ 10 ἔτη θὰ ἠθέλαμεν διπλάσιον ποσὸν συναλλάγματος. Εἰς τὰ ἐπόμενα σχήματα παρίσταται κατὰ ποῖον ποσοστὸν ἐκάλυπτον τὰς ἀνάγκας μας τὰ διάφορα καύσιμα (ἀνηγμένα εἰς ἰσοδύναμα πρὸς λιθάνθρακος) καὶ δια ποίους σκοποὺς κατηναλίσκοντο τὰ καύσιμα αὐτά.

Αἰ κατώτερω προτάσεις ἔχουν ὡς σκοπὸν νὰ περιορίσουν τὴν ἐξαγωγὴν συναλλάγματος, νὰ περιορίσουν τὰ ἀπομεινάντα δάση, νὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἀναδάσωσην, νὰ ἀξιοποιήσουν τοὺς ἑλληνικοὺς λιγνίτας καὶ νὰ δημιουργήσουν νέας βιομηχανίας, ἀπαραιτήτους διὰ τὴν χώραν μας.

ΛΙΓΝΙΤΑΙ.—Τὰ βέβαια ἀποθέματα μας ὑπολογίζονται εἰς μερικά ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων τόννων καὶ τὰ πιθανὰ εἰς μερικά δισεκατομμύρια, τὰ δὲ λιγνιτωρυχεῖα εἶναι κατεπαρμένα. εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς χώρας, μεῖ ἰδιαίτερον συγκέντρωσιν εἰς τὴν Δυτ. Μακεδονίαν. Ὀφείλομεν νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ξένων καυσίμων καὶ καυσόξυλων, πρὸς καταναλίσκωμεν εἰς τὴν ἀσβεστοποιίαν, τὴν κεραμοουργίαν, τὴν τοιμεντοποιίαν, μεῖ λιγνίτην. Ἡμποροῦμεν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν τοὐλάχιστον 1 ἑκατομμύριον Ἑλλήνων μεῖ φωταέριον ἀπὸ λιγνίτην. Τὸ φωταέριον εἶναι ἐλάχιστα διαδεδομένον. Ἐάν εἶχαμεν κατ' ἀναλογίαν δσα ἐργοστάσια φωταερίου ἔχουν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλβετία, χωρὶς πρὸς εἰσάγων γαϊάνθρακα, ἔπρεπε νὰ ἔχομεν ἄνω τῶν 100 ἐργοστασίων ἐνῶ ἔχομεν μόνον 3. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἠμποροῦμεν νὰ ἐξυπηρετήσωμεν μεῖ φωταέριον ἀπὸ λιγνίτας τοὐλάχιστον 1 ἑκατομμύριον κατοίκων, ἔκτος τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Τὰ ἐργοστάσια ἠμποροῦν νὰ γίνωνιν κοντὰ εἰς τὰ λιγνιτωρυχεῖα, νὰ διανέμονται δὲ ἐκείθεν τὸ φωταέριον διὰ δικτύου ὑπὸ πίεσιν εἰς τὰ ἀστικά κέντρα. Τὸ ἴδιον ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ καὶ διὰ μικρὰ ἐπαρχιακὰ ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια, πρὸς τὰ λειτουρήσων μεῖ ἀεριομηχανὰς διὰ λιγνίτου.

Ὅλα αἱ ἀνωτέρω χρήσεις ἔχουν τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ὅτι ἐνδεικνύονται καὶ διὰ λιγνιτωρυχεῖα μικρὰς παραγωγῆς, ὅτι ἀποφεύγουν τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ λιγνίτου μεῖ ἀντιοικονομικὰς μεταφοράς καὶ ὅτι θὰ χρησιμεύσουν ὡς βάσεις περαιτέρω ἀξιοποιήσεως τῶν ὀρυχείων αὐτῶν. Διὰ τὴν καταναλώσιν τοῦ λιγνίτου εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὴν ναυτιλίαν καὶ τὴν ἑσικακὴν χρῆσιν ἐνδεικνύεται ἐξευγενισμὸς τοῦτου διὰ πλύσεως, ξηράσεως, ἀποστάξεως, παραγωγῆς μπρικεττῶν καὶ διὰ διαφορῶν συνδιασῶν τῶν ἀνωτέρω. Τὸ Κράτος πρέπει νὰ στρέψῃ ὅλην τὴν προσοχὴν πρὸς τὰ ὀρυχεῖα τῆς Δυτ. Μακεδονίας, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀνυπολόγιστον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀνεκμετάλλευστον, ἔθνηκὸν πλοῦτον. Πρέπει, ἔπισης, νὰ ἐρευνηθῶν τὰ ἀποθέματά μας διὰ νὰ γνωρίζωμεν περίπου τί ἔχομεν.

Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω, καὶ περιοριζόμενοι εἰς τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα καταναλώσεως, ἠμποροῦμεν νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς ἐξοικονομησὶν συναλλάγματος

(Ἡ συνέχεια στὴ σελ. 18)

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

(Συνέχεια έκ τής σελίδος 7)

δα κατανάλωσης, ήμπορούμεν νά απο-
θλέψωμεν εἰς ἐξοικονομησιν συναλλάγμα-
τος ἄνω τῶν 500 ἑκατομμ. προπολ. ὄρχ.,
εἰς περιορισμὸν τῆς ὑλοτομίας εἰς τὸ ἡ-
μισυ καὶ εἰς ἑπτασίαν κατανάλωσιν 1,5
ἑκατομμ. τόννων λιγνίτου, ἔνω συγχρόνως
θὰ εὐρύνον ἐργασίαν πολλὰ χιλιάδες ἀ-
τόμων.

ΦΩΤΑΕΡΙΟΝ, ΚΟΚ, ΣΙΔΗΡΟΣ,
καὶ **ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ.**—Ἀντὶ νά εισάγωμεν
ἔτιμον κόκ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, μᾶς συμ-
φέρει νά εισάγωμεν λιθάνθρακα καὶ νά
καμώμεν ἴσω τὴν ἀποταξίν, ὅποτε θὰ
κερδίσωμεν ὅλον τὸ φωταέριον καὶ ὅλα
τὰ παραπροϊόντα, ἀμμωνίαν, βενζόλιον,
ναφθαλίην, φαινικὸν ὀξύ, ἔλαια διαπο-
τίσεως ξύλων κλπ. Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἔ-
χωμεν δωρεάν, ἀπὸ συναλλαγματικῆς ἀ-
πόψεως, τὸ φωταέριον καὶ μέγα μέρος
τῶν παραπροϊόντων, θὰ προσφερθῆ εὐ-
θηνὸν φωταέριον εἰς τὴν κατανάλωσιν,
πρὸς ὄφελος τοῦ ἑλληνικοῦ δάσους καὶ
τῶν καταναλωτῶν. Ἰδρυομένης, παραλ-
πὸ ἑλληνικά μεταλλεύματα, θὰ συνδυασθῆ
πὸ ἑλληνικά μεταλλεύματα, θὰ συνδυασθῆ
αὕτη ἀναγκαστικὸς μὲ ἕτερον ἐργοστά-
σιον κόκ, τὸ δὲ παρεχόμενον φωταέριον,
μαζὶ μὲ τὰ ἀέρια τῆς ἠλεκτρικῆς κομί-
νου, θὰ ἀποτελεσθῇ τὴν πρώτην ὑλὴν διὰ
παραγωγὴν 30 χιλ. τ. ἀκότουχων λι-
πασμάτων ὑπὸ ἰδεῶδεις οἰκονομικὰ συν-
θηκας, ἔνω, συγχρόνως, θὰ ἔχωμεν καὶ
ἄλλα σημαντικὰ ποσὰ παραπροϊόντων τῆς
ἀποστάξεως χρησιμώτατα διὰ τὴν ἀνά-
πτυξιν τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.— Δέν
γνωρίζομεν ἂν ἔχωμεν πετρέλαια, ἀλλὰ
καὶ ἄλλαι χώραι δέν ἔχουν, ἔχουν ὅμως
ἴδιαν βιομηχανίαν πετρελαίου, ἐπεξεργα-
ζομένην πετρέλαια εισαγομένα ὡς ἀκα-
τέργαστα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τῆς
ἰδρύσεως τοιαύτης βιομηχανίας εἰς τὴν
χώρην μας, θὰ ἐξοικονομησώμεν τὰ 30 %
τοῦ ἀπαιτουμένου συναλλάγματος, τὰ ὅ-
ποια θὰ διατεθῶν εἰς ἐγχαίριον ἐργασίαν,
καὶ θὰ καμώμεν ἕνα σοφῶρον βῆμα βιο-
μηχανικῆς προόδου. Ὅλαι αἱ ἄλλαι εὐρω-
παϊκαὶ χώραι ἔχουν τοιαύτας βιομηχα-
νίας. Πρέπει, ἐπίσης, νά συνεχισθοῦν αἱ
προπολεμικαὶ ἐρευνητικαὶ ἐργασίαι, διότι
ἐπιπλεονεξοῦς ἐξευρέσεως πετρελαίων ὑπάρχουν
παντοτε.

ναὶ πλοῦσια εἰς καύσιμα, ἀλλὰ μπορεῖ
νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἕνα μεγάλο μέρος τῶν
ἀναγκῶν τῆς μὲ αὐτὰ πού διατεθεῖ. Εἴ-
ναι ὅμως πλοῦσια εἰς ὑδραυλικὰς δυνά-
μεις; πού εἶναι, ἐπίσης, ἀνεκμεταλλευτοί.
Το προβλημα τῆς ἐνεργείας προβάλλει σή-
μερον ζωηρότατα διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκο-
νομίαν. Δέν ἡμποροῦμεν νά κάμωμεν τί-
ποτε, δέν ἡμποροῦμεν οὔτε νά ζήσωμεν, ἂν
δέν ἔχωμεν ἐπαρκῆ ἐνέργειαν, διὰ νά
στηρίζωμεν τὴν βιομηχανίαν μας, τὴν
γεωργίαν μας, καὶ τὴν ὅλην οἰκονομίαν
μας. Αἱ μελέται τῶν εἰδικῶν ἀπορκεῖνουν,
ὅτι ἡ Ἑλλάς διαθετεῖ, σοφορώτατος
ὑδραυλικὰς πιστώσεις, ἱκανὰς νά μᾶς
δοῶσιν ὑπὸ εὐνοικωτάτους ὁρους εἰς
τὸ πρῶτον σταδίον, 4 δισεκατομμύρια
φρ. κλισθὰτ ἐτησίως, ὅποτε θὰ φθάσω-
μεν εἰς τὰ ἐπίπεδα τῶν ἄλλων εὐρω-
παϊκῶν χωρῶν.

Εὐρικοκόμεθα σήμερον μεταξὺ τῶν νι-
κητῶν καὶ δικαιοῦμεθα νά λάβωμεν τὰς
ἀποζημιώσεις μας. Μεταξὺ τῶν πρώτων,
πού θὰ ζητήσωμεν, πρέπει νά εἶναι βιο-
μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις. Εἰς τὸν κύκλον
τῶν καυσίων πρέπει νά ζητήσωμεν ἀπὸ
τῆς Γερμανίας μηχανήματα ἑκακοφῆς καὶ
ἐξευρισμοῦ λιγνιτῶν, πού τόσα πολλὰ
εἶχε προπολεμικῶς. Πρέπει νά ζητήσωμεν,
ἐπίσης, ἐγκαταστάσεις φωταερίου καὶ ἐ-
πεξεργασίας τῶν παραπροϊόντων καὶ ἐγ-
καταστάσεις παραγωγῆς συσθετικῶν ἀ-
ζωτογῶν λιπασμάτων. Ἀπὸ τῆς ἴτα-
λίαν θὰ ζητήσωμεν τὰς ἐγκαταστάσεις ἐ-
πεξεργασίας τῶν ἀλθανικῶν πετρελαίων,
πού εἶχεν ἰδρῶσει ἐπὶ ἰταλικῷ ἑδάφους,
καὶ τὰ ἰταλικά δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀλ-
θανικῶν πετρελασισηγῶν. Ἡ παροχὴ τῶν
πηγῶν αὐτῶν εἶχε φθάσει τὸ 1940 εἰς
350 χιλ. τόννων καὶ προσβλέπετο διὰ τὸ
προσεχὲς μέλλον εἰς 1,5 ἑκατομμ. τόν-
νων, μὲ βεβαιωμένα ἀποθέματα πολλῶν
δεκάδων ἑκατομμυρίων τόννων.

Τὸ σπουδαιότερον ὄλων, ὅμως, εἶναι,
ὅτι τὸ Κράτος, αἱ κυβερνήσεις, αἱ ὄπη-
ρσται, τὰ πολιτικά κόμματα καὶ ὅλοι ὅ-
σοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον τῆς
χώρας καὶ τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ τῆς,
πρέπει νά ἐννοήσουν τὴν ἀνάγκην δη-
μιουργίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐργασίας, ἐ-
πειδὴ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐργάζεται ἐλά-
χιστα παραγωγικῶς, ὅχι διότι δέν θέλει,
ἀλλὰ διότι δέν ἡμπορεῖ, δέν ὑπάρχει ἐρ-
γασία. Ἡ γῆ μας δέν ἡμπορεῖ νά μᾶς
διαθρήψῃ ὅλους καὶ ἕνα μεγάλο μέρος
τῆς παρασιτικῶς εἰς βάρος τῶν παραγ-
γωγικῶν ἐργαζομένων. Πρέπει νά παραμερ-
σωμεν τὰ προσωπικά καὶ τὰ κομιστικά
συμφέροντα καὶ νά δημιουργήσωμεν κάθε
δυνατὴν ὀφελίμον ἐργασίαν, πού θὰ πα-
ραγάγῃ πλοῦτον καὶ θὰ ἀναβίωσῃ τὸ
εἰσοδήμᾳ μας. Τ' ἄτε μόνον θὰ βελτιώσωμεν
τὰς βιοτικὰς μας συνθηκὰς καὶ θὰ λύσω-
μεν τὰ οἰκονομικά καὶ τὰ κοινωνικά μας
προβλήματα. Ἄλλως, δέν θὰ κάμωμεν
τίποτε καὶ θὰ φτωχόσωμεν, παραμένοντες
μιά χώρα ἐπαύσοια.

ΑΝΑΣΤ. ΚΩΝΣΤΑΣ